

МАКЕДОНСКАТА САГА

М

ојот главен сведок дека ја зборувам вистината е мојата сиромаштија", на времето рекол мудрецот Сократ, а стотици години подоцна неговата мисла е толку автентична, особено денес и особено кај нас во Македонија.

Времето на празнување и на еуфорија помина, време е за реални работи! Доаѓа времето на реалност, македонската слика на невработени, сиромашни граѓани кои едноставно сакаат да живеат нормален живот, без да се притресуваат дали можат да ја платат сметката за електрична енергија и без маќа да обезбедат пристојна трпеза за своите најблиски, барем за Новогодишните и Божиќните празници. На граѓаните им е преку глава од гледањето на работите преку розови очила, ним едноставно им е потребно нешто конкретно, а не нешто илузионистичко, далечно, нереално...

Досега сите кои беа на власт се обидуваа да ни кажуваат бајки, од кои народот македонски немаше никаква корист. Граѓаните не можат да ги забораат ветувањата од типот по еден вработен од секое семејство, економски бумови, големите странски инвестиции и што уште не. Практично добивме безработица и уште поголема беда. Пред очи ни умираат стечајците, а оние кои треба нешто да преземат само гледаат и "мудро" молчат! Освен тоа ни се наметна "договор со рамки", со кој практично Македонија наместо права на мнозинството доби права на малцинството кое успева во сè и во секој поглед. Успеаја орелот да го веат паралелно со македонското знаме (во некои општини се вее само знамето на туѓа држава и тоа во големи димензии), успеаја да го легализираат довчерашниот парауниверзитет од Мала Речица, успеаја командантите и борците од ОНА да ги позиционираат на видни и на моќни места и тука не застанува доминацијата на малцинството... Затскриено во обланда ги реализираат големите цели и идеали за големи држави. Токму сега кога Европа се обединува и ги отвора портите за влез. Можеби единственото убаво нешто по кое ќе ја запомнине минатата година секако е добивањето кандидатски статус, со кој ни се даде зелено светло од Унијата. Но, Европа не ни кажа за датумот за отпочнување на преговорите, така што нè става во неизвесност, поточно од нас се бара да го сработиме она што се очекува за да го заслужиме местото во европското семејство. Работа и само работа, поточно реформи и само реформи. А до каде сме со реформите? Останува констатацијата дека ептен "нè бива" за организирање прослави со еуфорични симболи и обележја, а кога треба сериозно да запнеме, да почнеме проевропски да се однесуваме, е тука... Така, станува смешна примената на Законот за забрана на пушење, кој и покрај многуте најави и подготовки, го дочекавме неподготвени. Така, по кафулињата сè уште се чудат што со ваквата новина, во обид да откријат балкански излези за европските манири!

По години најавување конечно профункционира едношалтерскиот систем, така што странските инвеститори веќе можат за пет дена да ги регистрираат своите фирми. Но, доброупатените велат дека сепак не можат да се искоренат старите навики на бескрупулозната бирократија, така што пречки сè уште постојат, најчесто по катастрите и судовите каде постапките се комплицирани. Сè уште сме заложници на тешка и бавна бирократија и се случува да се чека со месеци за имотен лист во катастар, за градежни дозволи со седмици, додека за судските постапки за сопственички спорови и да не зборуваме.

Во најновиот извештај на The heritage foundation и на The Wall street journal, според економската слобода, Македонија се наоѓа на 57 место од 157 рангирани земји, а нејзиниот индекс на економска слобода изнесува 2,8 поени. Индексот во 2006 година се очекува да порасне за 0,2 поени во однос на 2005 година, кога изнесуваше 3,0. Странците најлошо ја оценија сивата економија, законите и заштитата на сопственичките права кои добија најниска оценка. Лоши оценки следуваа и за странските инвестиции, државната интервенција и трговската политика. Единствено добри оценки имаше за фискалната и за монетарната политика.

Но, за момент да забораваме на лошите работи и на грубата реалност и да се потсетиме на убавите македонски обичаи и традиции според кои денес се празнува Стара Нова година, Василица, а некои за овој ден месат пита со паричка. Тој што ќе ја добие паричката цела година ќе има среќа и берикет. Убаво е конечно паричката да падне кај обичниот македонски граѓанин на кој редно е веќе да му тргне на подобро!

Од основачот Горѓија - Џорџ Атанасоски